

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ๕๓๓๕

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
รับเลขที่ ๗๖๐๙
วันที่ 12 ต.ค 2565
เวลา 09.24

โรงพยาบาลรัฐประเทศ
เลขรับที่ 5609
วันที่ 17 ต.ค 65
เวลา 11.22 น.

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือ
เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่
<https://discipline-ops.moph.go.th/>

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๑๐ กันยายน ๒๕๖๕

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลรัฐประเทศ

- ☒ เพื่อโปรดทราบ
- ☒ เพื่อโปรดพิจารณา
- ☒ เห็นควรมอบ.....
- ☐ อื่นๆ

12 ต.ค 65

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๔

(นายราเชษฎ์ เจริญ)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลรัฐประเทศ

18 ต.ค. 2565

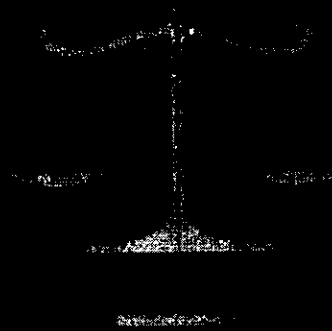

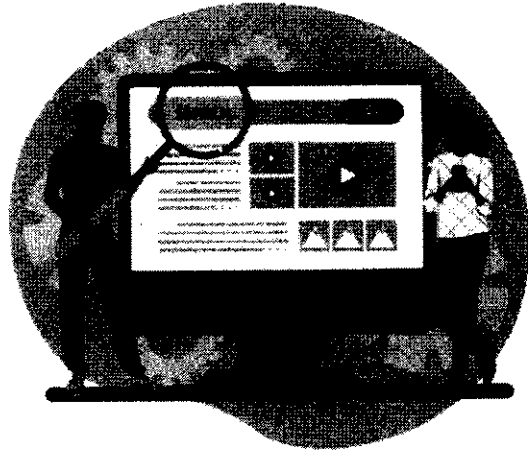
จุลสารข่าวสารวินัย
และคุณธรรม ฉบับที่ ๖

คณะกรรมการ
การเลือกตั้ง

คำสั่งการ
และมติ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.discipline-ops.com

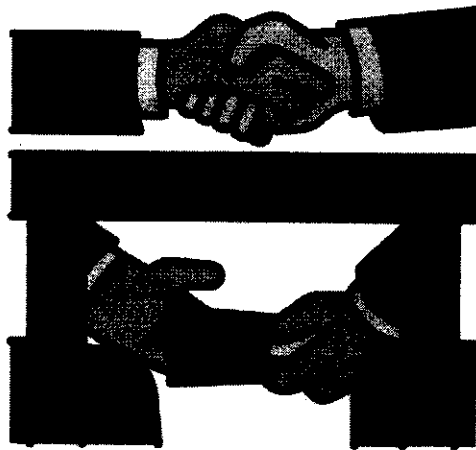
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑. เรียกรับ

นายกกล้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้ทำสัญญาจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายกับบริษัทจำหน่ายคอมพิวเตอร์เพื่อติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๒๘๘,๐๐๐ บาท โดยมีนายเข้ม เป็นเจ้าของบริษัทดังกล่าว ซึ่งในวันเกิดเหตุ นายเข้ม ได้เข้าติดต่อกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเพื่อขอรับเช็คค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย และเจ้าหน้าที่ทางการเงินได้นำแฟ้มเอกสารเสนอเงินพร้อมสมุดเช็คธนาคารและเชิญนายเข้ม เข้าพบกับ นายกกล้า ที่ห้องทำงานเมื่อส่งมอบแฟ้มเอกสารเรียบร้อยแล้วได้ออกจากห้องผู้อำนวยการ คงเหลือแต่ นายกกล้า และนายเข้ม อยู่ในห้องเพียงสองคน จากนั้น นายกกล้าได้แจ้งกับนายเข้ม ขณะเซ็นชื่อในเช็คโดยกล่าวในทำนองขอเงินค่าส่วนต่างในการจัดซื้อค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ตามที่เคยพูดคุยกันไว้ เป็นเงินจำนวน ๙๓,๐๐๐ บาท นายเข้ม จึงนำธนบัตรราคา ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๓ ใบ ส่งมอบให้นายกล้า เมื่อรับเงินแล้ว นายกกล้าได้นำเงินเก็บไว้ในกระเป๋ากางเกง ซึ่งก่อนหน้านั้น นายเข้ม เคยถูกนายกกล้าเรียกมาต่อรองและเรียกรับเงินในห้องทำงานก่อนถึงจะเซ็นเช็คส่งจ่ายให้ และกระทำการในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว ๓ ครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ นายเข้ม จึงไม่สามารถทนต่อพฤติกรรมการเรียกรับเงินของนายกกล้าได้อีก จึงติดต่อประสานไปยังเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ป.ป.ท.) และได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บก.ปปป.) จากนั้นในวันที่นายเข้มมารับเช็คค่าซื้อขายคอมพิวเตอร์กับ นายกกล้า เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ได้วางแผนเพื่อร่วมกันเข้าจับกุมดำเนินคดี จึงได้เข้ามาห้องทำงานผู้อำนวยการโรงพยาบาล และสามารถเข้าจับกุมนายกกล้า ได้ภายในห้องทำงานพร้อมเงินของกลางจำนวน ๙๓,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ดังกล่าว...

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายกกล้า ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน และเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงิน ในเช็คธนาคาร ได้กระทำการเรียกรับเงินจากผู้ประกอบการเพื่อบังคับให้หรือยอมจะให้ทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดเพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยผู้อื่นไม่ยินยอม จึงเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยให้ ลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจาก ราชการ (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖) จึงลงโทษ ไล่นายกล้า ออกจากราชการ

๒.ตนเอง กินเอง

นายแสบ ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับคำสั่งมอบหมายให้ รับผิดชอบงานด้านการเงินและบัญชีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีหน้าที่ควบคุม ดูแล และเก็บรักษาเงิน ของทางราชการ ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ แต่นายแสบ เมื่อได้รับเงินรายได้จากผู้ป่วยแล้วกลับไม่ได้ส่ง มอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินประจำวันเพื่อตรวจนับและเก็บเข้าตู้เซฟ หรือนำเงินที่ได้รับมาเข้าฝาก ธนาคาร ในบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แต่เก็บเงินสดนั้นไว้กับตนเอง โดยไม่จัดทำรายงาน เงินคงเหลือประจำวัน จำนวน ๑๖ ครั้ง เป็นเงิน ๒,๗๕๐ บาท โดยมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้นำเงินสดดังกล่าวไปใช้ ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น นอกจากนี้นายแสบ ได้นำเช็คที่ตนเองมีหน้าที่เก็บรักษาดูแล มากรอกข้อมูลและจำนวน เงินส่งจ่ายเงินในนามตนเอง โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายและการอนุมัติจ่ายเงินในทางราชการ โดยได้ลงลายมือชื่อ ของตนเองและปลอมแปลงลายมือชื่อของนาย อ. และลายมือชื่อของนาย ส. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเช็คของทาง ราชการ แล้วนายแสบ ได้นำเช็คที่ตนเองได้กระทำการปลอมแปลงขึ้นในแต่ละครั้งไปเบิกถอนเงินจากบัญชีธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีนามัย ก.” รวม ๓๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๕๕๘,๖๓๐ บาท แล้วนำเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น และเพื่อปกปิดการกระทำผิดของตนมิให้บุคคลอื่น ล่วงรู้หรือรับทราบ นายแสบ ได้กระทำการปลอมแปลงตัวเลขรายการเดินบัญชี (Statement) ในสำเนารายการเดิน บัญชีของธนาคาร...

บัญชีของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีนอนามัย ก.” โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้มีตัวเลขตรงกับจำนวนรายรับ-จ่ายเงินในรายงบเดือน ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และเก็บสมุดบัญชีธนาคารตัวจริงไว้ไม่ให้ใครตรวจสอบ เป็นเหตุให้ไม่มีบุคคลใดทราบถึงความผิดปกติของการเงินละบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทำให้เงินในบัญชีธนาคารคงเหลือ ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นเงิน ๖๕๕.๒๕ บาท

พฤติกรรมของนายแสบ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตาม มาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๓.การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่

การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่ทุจริตในเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ทุจริตยักยอกเงิน ต่อมาได้นำเงินที่ยักยอกมาชำระคืนแก่ทางราชการแล้ว หน่วยงานของรัฐเห็นว่าไม่ได้รับความเสียหาย เห็นสมควรยุติเรื่อง และเป็นเรื่องที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ (แต่ได้รายงานให้ทราบ) กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางตรวจสอบและแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเรียกดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายที่น่าสนใจไว้หลายประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การที่เจ้าหน้าที่ยักยอกเงินของหน่วยงานของรัฐไป ต่อมาได้ชำระคืนแล้ว จะมีผลทำให้หนี้เป็นอันระงับและไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า กรณีความรับผิดในมูลหนี้ละเมิด มีความรับผิดในส่วนของการดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ตามบทบัญญัติของกฎหมายในมาตรา ๒๒๔ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้คิดดอกเบี้ยในหนี้เงินอันเกิดแต่มูลละเมิดนับแต่เวลาที่ทำละเมิด ประกอบกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลัง กำหนด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๘.๓/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ยกรณีเบิกจ่ายไม่ถูกต้องและกรณีกระทำผิดทางละเมิด กำหนดให้ส่วนราชการเรียกให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจงใจทุจริตยักยอกเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการไปและมีมูลความผิดทางอาญาด้วย ชำระดอกเบี้ยของเงินหรือทรัพย์สินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริต ความรับผิดในการชำระดอกเบี้ยในมูลละเมิดจึงเป็นไปโดยผลของกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เสียหายไม่อาจใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้

ดังนั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะนำเงินมาชำระคืนครบตามจำนวนเงินที่ได้ยักยอกไปแล้ว และหน่วยงานของรัฐเห็นควรให้อายุติเรื่อง แต่ก็ยังไม่อาจถือว่าเป็นการชำระหนี้ครบถ้วน และไม่มีผลทำให้หนี้เป็นอันระงับและความรับผิดในมูลละเมิดสิ้นสุดลง เพราะยังไม่มี การชำระในส่วนของการดอกเบี้ยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระดอกเบี้ยของเงินที่ทุจริต โดยคิดดอกเบี้ยจากจำนวนเงินที่ทุจริตไปตั้งแต่วันที่นำเงินไปจนถึงวันที่นำเงินมาชำระคืน

ประเด็นที่ ๒ อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ย

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มิได้กำหนดอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากกว่าที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่กำหนดให้การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้มีอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มาใช้บังคับในฐานะเป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง โดยการออกคำสั่งให้ชำระเงินเพิ่มขึ้นตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มีกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระดอกเบี้ยภายในอายุความ ๑ ปี นับแต่ได้รับแจ้งความเห็นของกระทรวงการคลัง และโดยหลักแล้ว การใช้สิทธิเรียกร้อง ๑ ปี ดังกล่าว ต้องกระทำภายในอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันทำละเมิด ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในฐานะกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิดด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่ามีการฟ้องคดีอาญาเจ้าหน้าที่ ในฐานะความผิดปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม ตามมาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยทั้งสองฐานความผิด มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาทถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดอายุความไว้ ๑๕ ปี ดังนั้น การใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ยในมูลละเมิดจึงกระทำได้ภายในอายุความ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นอายุความอาญาที่ยาวกว่า ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ได้กระทำการยักยอกเงินในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๕๓ หลายครั้ง ต่างกรรมต่างวาระกัน ปัจจุบันการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ยสำหรับการกระทำละเมิดส่วนหนึ่งจึงยังไม่ขาดอายุความ (แต่สำหรับการกระทำละเมิดอีกส่วนหนึ่ง การใช้สิทธิเรียกร้องได้ขาดอายุความแล้ว จึงไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยได้)

ที่มา ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๑๖๑๙/๒๕๖๓ เรื่อง การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทุจริตยักยอกเงินชำระดอกเบี้ยของเงินที่ยักยอก กรณีเจ้าหน้าที่ได้นำเงินที่ยักยอกมาคืนแก่ทางราชการครบถ้วนแล้ว และเป็นสำนวนที่ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

๔. กระทำละเมิดต่างหน่วยงาน...ใครมีอำนาจสอบสวน!

ประเด็นปัญหา : เมื่อเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด รวมถึงดำเนินการวินิจฉัยและสั่งการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งกระทำความผิดแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมิได้สังกัด เช่นนี้.....ผู้ใดจะมีอำนาจดำเนินกระบวนการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น !!

มูลเหตุของคดีนี้เกิดจาก ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอีกตำบลแห่งหนึ่ง ต่อมา สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าการปลอมแปลงข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย...

งบประมาณรายจ่าย และใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี โดยมีขอบทำให้ราชการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับความเสียหาย นายองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด โดยเป็นผู้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว และต่อมาได้เสนอความเห็นตามมติคณะกรรมการฯ ไปยัง กระทรวงการคลัง รวมทั้งมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยนายองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่เพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมิได้กระทำละเมิดโดยมี ผู้ปลอมแปลงลายมือชื่อของตนจึงได้อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณา ยกอุทธรณ์ จึงยื่นฟ้องนายองค์การบริหารส่วนตำบลต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ประเด็นปัญหา คือ นายองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจลงนามในคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด รวมทั้งดำเนินกระบวนการสอบความรับผิดทางละเมิด และมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่เพียงผู้เดียว โดยที่กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด ไม่ได้ร่วมดำเนินการด้วย เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่?

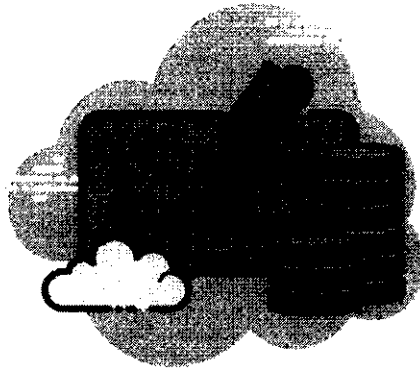
ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ใน สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วน ตำบล อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่งเมื่อระหว่างการ ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง โดยปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด ลงนามโดยนายองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งไม่ชอบด้วยข้อ ๑๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ และหลังจากคณะกรรมการฯ รายงานและเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้อง รับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ต้องรับผิดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้วินิจฉัยสั่งการและเสนอความเห็นไปยัง กระทรวงการคลังเพียงผู้เดียวเช่นกันอันไม่เป็นไปตาม ข้อ ๒๐ ของระเบียบฉบับเดียวกัน อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มี คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยไม่ได้ให้หัวหน้าหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงเป็นการ ดำเนินการออกคำสั่งโดยไม่มีอำนาจ คำสั่งที่พิพากษาจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๐๑/๒๕๖๒)

ในการพิจารณาดำเนินการว่าเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดในผลของกระทำละเมิดนั้นหรือไม่ นอกจาก จะต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว จะต้องดำเนินการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เริ่มตั้งแต่การรายงาน ความเสียหาย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด รวมถึงผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้กระทำละเมิดแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง เช่นในคดีนี้ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด

จะต้องร่วมกัน...

จะต้องร่วมกันพิจารณาและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันให้
หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่ง
ดังกล่าว และร่วมกันวินิจฉัยสั่งการโดยเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้น
ต้องชดใช้ต่อกระทรวงการคลังรวมถึงต้องลงนามร่วมกันในคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของ
กระทรวงการคลังด้วย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๘ และข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าว
ที่มา : วารสารกรมบัญชีกลาง ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔ กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๒

๔.หน้าที่ต้องเคร่งครัด

นายพฤตส์ ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับแต่งตั้ง
เป็นกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง และเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อ
เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายกองคการบริหาร
ส่วนตำบล ในฐานะประธานกรรมการ ได้สั่งการและมอบหมายให้นางสาวศุภร เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รับผิดชอบการจัดซื้อจัดจ้างและเบิกถอนเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ
องค์การบริหารส่วนตำบล แต่เพียงผู้เดียว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ นายพฤตส์ ได้ลงลายมือชื่อร่วมกับนาย ส.
เพื่อถอนเงินออกจากบัญชีกองทุนฯ จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท โดยนางสาวศุภร ได้เสนออนุมัติสั่งจ่ายเงินและเบิกถอน
เงิน ด้วยวิธีการนำใบถอนเงินพร้อมด้วยเอกสารบันทึกข้อตกลงขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนฯ โครงการอบรม
พัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพและโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปรากฏว่าโครงการทันตสุขภาพ
ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นางสาวศุภร ได้เคยเสนอขอเบิกเงินโครงการดังกล่าวแล้วในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๘
แต่กลับทุจริตเสนอขอเบิกเงินโครงการซ้ำซ้อนอีก และเมื่อนางสาวศุภร ได้รับเงินสดจากธนาคาร จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท
ได้ออเงินโครงการอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๒๐,๕๕๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของโรงพยาบาล
ส่งเสริมสุขภาพตำบลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่กองทุนฯ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว
แต่เงินที่เหลืออีกจำนวน ๕๘,๓๐๐ บาท ไม่มีการนำไปใช้ดำเนินโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
และค่าตอบแทนเบี้ยประชุมของคณะกรรมการกองทุนฯ แต่อย่างใด ซึ่งนางสาวศุภร ได้เบียดบังเอาเงินดังกล่าว
ไปเป็นของตนโดยทุจริต และนายพฤตส์ ในฐานะผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้อง
ของเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินและจำนวนเงินที่นำไปใช้ดำเนินโครงการต่าง ๆ ของกองทุนฯ แต่ไม่ได้ตรวจสอบ
ยอดเงินให้ติดก่อนลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเป็นเหตุให้ นางสาวศุภร เบียดบังเอาเงินโครงการดังกล่าวไปเป็นของตน
โดยทุจริต

พฤติกรรมของนายพลหัส ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือน

ผู้รวบรวม

นายปกาสิต คำจันทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยจน์ แสนใจธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี	นิติกรชำนาญการ
นางสาวนิติพร จันทร์ตื้อ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพรสุดา จันทร์หา	นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม